

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4067/2021
03.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Катарине Манојловић Андрић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Грубановић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Новом Саду, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 946/21 од 22.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 03.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 946/21 од 22.04.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 946/21 од 22.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 946/21 од 22.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Шиду П 173/20 од 02.03.2021. године, којом је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе на исплату накнаде штете због неоснованог лишења слободе у износу од 4.480.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате и накнаду трошкова парничног поступка са законском затезном каматом од дана извршности до исплате (став први изреке) и обавезан тужилац да на име трошкова парничног поступка исплати туженој износ од 22.500,00 динара у року од 15 дана под претњом принудног извршења (став други изреке). Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Ревизија предвиђена наведеном одредбом (посебна ревизија) може се изјавити само због погрешне примене материјалног права. Зато се Врховни касациони суд, приликом оцене њене дозвољености, није упуштао у разматрање навода ревиднета о

битној повреди одредаба првичног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињеној у другостепеном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нема места одлучивању о посебној ревизији тужиоца ни из једног од разлога предвиђених чланом 404. став 1. ЗПП. Тужилац је лице избегло из Сирије, којем је подигнутом оптужницом било стављено на терет извршење кривичног дела недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи. Поводом покренутог кривичног поступка одређен му је притвор из разлога предвиђеног чланом 211. став 1. тачка 1. ЗПП, са образложењем да би боравком на слободи могао постати недоступан државним органима јер није пријављен ни у једном избегличком кампу и више пута је прелазио границу са Републиком Хрватском у намери да настави пут ка Италији, у чему је увек био спречен од стране хрватске полиције и враћен на територију Србије. Ове околности указују на намеру тужиоца да не остане у Србији и да би останком на слободи могао напустити њену територију, што искључује његово право на накнаду штете због основаног лишења слободе.

Из тих разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужиоца није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. Вредност предмета спора побијаног дела у износу од 4.480.000,00 динара је нижа од динарске противвредности 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије, која је на дан подношења тужбе износила 4.699.316,00 динара.

С`тога је на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић